

عنوان مقاله:

چارچوب طراحی سازمان در اتحادهای استراتژیک بین المللی مبتنی بر فناوری

محل انتشار:

فصلنامه مدیریت نوآوری، دوره 7، شماره 3 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

S. Hossein Jalali - دانشکده مدیریت دانشگاه تهران

Tahmoores Hasangholipour - استاد، مدیریت، گروه مدیریت بازرگانی، دانشکده مدیریت، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

اتحادهای استراتژیک به تدریج سهم قابل توجهی از پژوهش های دانشگاهی در حوزه مدیریت استراتژیک و تصمیم های مدیران بنگاه های تجاری را به خود اختصاص داده اند. علیرغم این اقبال روزافزون، نرخ شکست اتحادهای استراتژیک همچنان بسیار زیاد است و پیشینه نظری اصلی ترین علت این نرخ شکست را در الگوی اداره و سازمان دهی اتحادها می داند. پژوهش حاضر با در نظر گرفتن اهمیت مسئله ساختار و خلا نظری پیرامون آن، به بررسی اقتضائات و ویژگی های ساختار اتحادهای استراتژیک بین المللی مبتنی بر فناوری پرداخته است. نتایج حاصل از این پژوهش که با استراتژی مورد کاوی چندگانه به انجام رسیده است، سه نوع ساختار پارلمانی، تکنوکراتیک و کمیته ای را از یکدیگر تفکیک کرده و اقتضائات لازم برای به کارگیری کارآمد هر یک را مشخص ساخته است. در شرایطی که تمرکز عمودی زیاد و تمرکز افقی کم باشد، ساختار پارلمانی بیشترین اثربخشی را دارد و اگر تمرکز عمودی کم و تمرکز افقی زیاد باشد، ساختار تکنوکراتیک کارآمدتر است. این دو ساختار در دو سر یک طیف قرار می گیرند که هر نقطه میان آن ها، بستر مساعدی برای به کارگیری ساختار کمیته ای است.

کلمات کلیدی:

اتحادهای استراتژیک، طراحی سازمان، ساختار اتحاد، اتحادهای فناوری محور

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1895411>

